

עצי היער

שאלו כשם האמ"ש שהלך תנאי קודם למעשה וע"ע ת"ש באות שאלו

פג והנראה לענ"ד היותר המוכרח שיאמר כל' הזה אני מתנה בפירוש מעכשיו דכל עור מעורות לו או חתוכה מהם שאם ארלה לסורידם אחר עיכודם לשם קדושה לרבר חול או למנילם או למוזה או לתפילין סרשות כירי וכעת אני נותן עורות לו לתוך הסיר ומעבדן לשם קדושת ס"ת עיין אחרונים ז' דכעין תנאי קודם למעשה אמ"ש כלל ג אות ב : וזה לך ל' עיכוד כל' ערכי של מדינתנו אלא קאצד ארטע מן הל סאצ אלרי כל גלר מן הל גלור יא וללה וחדם מנהוס (ואן כאן קאצד יעבד פיר גלר יקול גלר סדרס אס וללה מנהו) כל וקת אלרי אירד אנה יא אל יני מן בערי נשתגל פיני ולו שגל לס לאייק ואס למנהו ואס למוזות ואס לתפילין מן בעד מה ארכב"ס לאסס קדושת ס"ת מרכיזין והל סאע קאצד אכלי הל גלור (אס גלר) כל נורה לאסס קדושת ס"ת משה וישראל :

פד כל שכתב על וריעה של ס"ת איוס שדות אף אס נפסל כשם אסור לכתוב על נותר תו"מ דסוי כמו זר ביה ואומינים לבוש סי' ח א"ר סקטו ועוד אחרונים ז' : **פה סעיף ט** אס עיכודו נכרי להרמב"ס פסול אפי' וכו' ולה"ראש כשר וכו' וסוייעו וכו' ואפי' להר"אש ה"ד שאין להם עבדים ישראל כן מכוואר מרכיו באשר העתיקו דבריו הטור וכו' כאן ויוד סי' רע"א וכ"ד בני יונה אות ד וכ"ד פמ"א ח"א סי' מה וסוייס וכל בעל נפש יחמיר כסתו"ס שיכבדו ישראל דווקא או לפחות שסוייע מתחילה ועד סופו כפשט דעת הרב אשר זכרנו וכו' ע"ש ועיין להמאירי פ"ק דמנלה כשם אחרונים שפוסלים מעשה הנוי כלל וכלל ע"ש ופה עירינו כגדאד וע"א שיש עבדים ישראל ועוד כבר נהנו מקדם קדמתא ליקח דווקא מישראל לנורך סתו"ס וכדאי חלילה עוד לפרוץ גדר אפי' ע"י סווע והוא פשוט לפ"ד כל הפוסקים עיין מח"ס סק"א וכו' קס"ה ס"ב כשם בני יונה דאפי' שפישרא אינו מעבדו כיופי כנכרי ע"ש :

עצי היער

קיד

פו שס וסוייעו וכו' ואינו מועיל מה שמסוייעו להשחיר הרלועות והעורות או מלאכה אחרת אלא דווקא כעיכוד עלמנו ט"ז מ"א וכל האחרונים :

פז סעיף י"א עוד שעיכודו ש"לש אס יש תיקון וכו' ושס איתא אס יש להס יכולת להחזירו וכו' מהני ט"ז וש"ך שס : ויא ה"ר אס נלך סקלף לכך אכל אס סקלף נגמר בתכלית הויפי או אדרכא הסיר מווק לו ואיך יקרא לשמה אמ"ש כלל ג אות ג :

פח עיין בתשו' פרח מטה אהרן ח"ב סי' ק"א שכתב נוילוס שהביאוס מהשכיה ויש ספק אס מעובדים לשם ס"ת וכתבו ס"ת על לו הגוילוכ כשר כדיעבד רכיון דהו פלונתא דרכותא אי כעיון כלל עיכוד לשמה והכא איכא עוד ספק שמה סס עבדוים לשמה הוי ס"ס ועוד דאפילו לסני דמתמרים וס"ל דכעיון עיכוד לשמה מורו דכשעת דחק יכולים לכתוב על שאינו מעובד לשמו וכיון דכשעת דחק מסני לכתולה כדיעבד לעולם מהני לקרוא כו בליכור ע"ש ועיין בתשו' פני אריה סי' כב שחולק עליו וכאכ שכבר בא מעשה לידו כק"ק רחטוראס וזהו לסלק היריעות שלא נעבדו לשמן ולנוון ע"ש : פת"ח שס סק"ו וכ"כ מק מ שס אות ו וכאכ דלא הוי ס"ס ע"ש :

פט סעיף יב יהיה סק"ף מעור כהמה וכו' טהורים וכו' נראה דאחרון אחרון חביב : א"ר סק"ט ושכ"כ הרמ"ע סי' לו דעוף משובח לתפילין יותר מציור בהמה לפי שרוחות קדושות נושכות בעוף הטורח כי על כן דמו טעין כיוסו מטעם זה עור חיה משובח משל בהמה אעפ"י שעוף משובח ונייר עליו קלות הצופפת : פרמ"ג באש"א אות יד קה"ס סי' ב אות א מלא"ש כלל ב אות ב ודלא כס' משנת אברהם הכיא דבריו פת"ע :

צ ושל שליל משובח מכולן משום שלא נהנס מעולם סוס ואין ברירה יולאה לאויר העולם שאינה מקבלת דין ששצפ"א נכרא כסס והשליל פטור מן סרין שלא ילא לאויר העולם : מרדכי כשם ס' המלות סי' יג עו"ת סק"ך א"ר שס פרמ"ג